

[Hölstein.]

fordi de foretrækker uden Risiko og uden Besvær at sælge en stor Del af deres Korn til gode Priser fremfor at putte det i Grisene og tage Risikoen, baade ved Indkøbet af Grisene, om hvilke man ikke ved, fra hvor sunde Brug de stammer, og tage Risikoen ved Opdræt af Smaaigrise, som man ved er et vanskeligt og risikabelt Foretagende. Saa stiger Priserne paa Produktionen samtidig med, at Eksporten deraf indskrænkes. Der er ikke nogen som helst Fare for, at det skulde betyde, at det engelske Landbrug blev oversvømmet med Overskud af Flæsk her fra Landet som Følge af saadanne Valutaforanstaltninger, tværtimod lige det modsatte.

Grunden til, at vi fik den abnormt store Flæskeproduktion i Aaret 1929—30, var netop den, at vi kunde importere det russiske Byg til lave Priser, importere Korn udefra til lave Priser og putte det i Grisene som de bedst betalende. Det stik modsatte vilde være Tilfældet i det Øjeblik, Priserne for Korn og Foderstoffer steg som Følge af Valutaens Sænkning — det samme gælder for Smørekporten.

Hvis saadanne Forestillinger som de nævnte herskede i England, hvad jeg ikke tror de gør, er det en oplagt udenrigspolitisk og diplomatisk Opgave at faa saadanne Vrangforestillinger fjernet endnu, mens Tid er. Og at de ikke eksisterer, synes der mig at ligge en Slags Sandsynlighedsbevis for i den Omstændighed, at Polen, saa vidt mig bekendt, ikke alene har Flæskeeksportpræmie, men ogsaa Korntold, og at Polen dog hidtil ikke er blevet ramt ugunstigere af den engelske Handels- og Toldpolitik, end Danmark er blevet.

Nej, denne nye engelske Handels- og Toldpolitik, den Korntold, som England ikke har kendt siden Robert Peels Dage, og denne Told paa de forædlede Fødevarer er slet og ret ligesom Toldpolitikken i de fleste andre Lande dikteret af nationale og imperialistiske Hensyn, af Selvforsyningsinteressen indenfor Imperiet, af det imperialistiske og nationalpolitiske Maal at knytte hele det britiske Imperium nærmere sammen økonomisk. Det er de dikteret af, som Tysklands Toldpolitik fortrinsvis er dikteret af militærpolitiske og nationalpolitiske Selvforsyningshensyn fremfor af rent rationelle erhvervsøkonomiske Hensyn. Og en saadan Tendens, en saadan Politik ude i de store Lande tror jeg ikke man fra dansk Side skal betragte som et forbigaaende Fænomen, som en Galmandspose, hedder det vist, som

de store Stater og mange mindre, ja næsten alle Stater ude i Europa midlertidig er blevet stikkende i, men som de snart kommer ud af, og navnlig kommer ud af, naar Danmark vedblivende gaar i Spidsen med Frihandel og Mestbegunstigelse som hidtil.

Den højtærede Udenrigsminister har jo intet som helst opnaaet handelsøkonomisk og markedsmæssigt med den Valutapolitik, der hidtil er ført af Regeringen, og han har heller ikke mindste Udsigt til at opnaa nævneværdige Resultater, som kunde bidrage til at gøre Landbruget rentabelt paa ny, under de Forhandlinger, som nu er indledet.

De Interesser, som har dikteret Englands nye Handels- og Toldpolitik, er saa stærke og har deres Rod i saa betydningsfulde storpolitiske Hensyn, at det er ganske usandsynligt, at den højtærede Udenrigsminister vil kunne opnaa nævneværdige Lempelser for den danske Landbrugseksport uden at give den engelske Industrieksport Begunstigelser til Gengæld i et saadant Omfang og af en saadan Størrelse, at England overfor sine Dominions, med hvilke hele dette nye System med Møje og Besvær er kommet til Verden, kan gøre det klart, at det for England er en saa betydningsfuld økonomisk Interesse at faa et Industrimarked i Danmark, at det er rimeligt at give Danmark Lempelser. Og jeg kan ikke se, at dette, hvis det tilstræbes, skulde kunne naas ad anden Vej end Preferencetraktatens Vej.

Vil den højtærede Udenrigsminister prøve at betræde denne Vej? Jeg er tilbøjelig til at tro, at der fra engelsk Side ikke vil være Misstemning overfor et saadant Forsøg, og i hvert Fald er det da givet, at den Omstændighed, at man her i Landet efter den engelske Udstilling har givet nye Ordre paa saa og saa mange Millioner til den engelske Industri, ikke er nogen som helst Faktor, der kan blive bestemmende for Englands traktatmæssige Indrømmelser til Danmark paa det landbrugstoldpolitiske Omraade, for der er jo ingen Garanti for, at dette vil vedblive i Fremtiden; det er frivillige Dispositioner, der er truffet fra de danske Erhvervs Side, men nogen Forpligtelse til at vedblive dermed har de jo ikke i mindste Maade.

Og selv om disse Ordre nu blev opretholdt ogsaa i Fremtiden, betyder det saa saa meget for den engelske Industri, at det er sandsynligt, at England af den Grund vil give den danske Landbrugseksport væsentlige Begunstigelser i det